

[Ministeren for skatter og afgifter]

tiativ fra lovgivningsmagten. Herom er der ikke nogen som helst tvivl.

Det forslag, fremskridtspartiet har fremsat, er ikke egnet til at imødekomme det behov, der eksisterer for en ny lovgivning. Fremskridtspartiets forslag går ud på at ophæve adgangen til at beskatte den besparelse, som en skattepligtig opnår ved, at en gældsforpligtelse bortfalder på grund af forældelse.

Det følger af de gældende regler i statskattelovens § 4, at den besparelse, en skattepligtig opnår i forbindelse med, at en fordring forældes, som udgangspunkt er almindelig skattepligtig indkomst. Det er dog en forudsætning, at den forældede gæld er af erhvervmæssig karakter. Denne beskatning, som er helt naturlig, hænger bl.a. sammen med, at en skattepligtig løbende har kunnet fradrage gældsforpligtelsen som en driftsudgift ved indkomstopgørelsen i de år, hvor forpligtelsen er pådraget, og han har dermed kunnet opnå en skattebesparelse, uden at han har betalt en krone. Når forpligtelsen derefter bortfalder, må det tidligere fradragne beløb naturligvis genbeskattes.

Forældelsesbeskatningen i den form, vi har den i vores skattelovgivning, er således en genbeskatning af tidligere fradragne, men aldrig betalte beløb. Er der derimod tale om gæld, der ikke tidligere er blevet fradraget, f.eks. privat gæld, sker der ingen beskatning i forbindelse med forældelsen. I mange tilfælde vil den skattepligtige have opnået en akkordaftale med sine kreditorer inden forældelsestidspunktet. I disse situationer vil der som altovervejende hovedregel heller ikke ske nogen beskatning.

Som det fremgår af bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, var det tidligere en betingelse for at fradrage erhvervmæssig gæld og de påløbne, men ikke betalte renter, at den skattepligtige måtte forventes at være i stand til at betale de skyldige beløb. Denne betingelse blev imidlertid tilsidesat ved den førnævnte højesteretsdom fra 1980. Dommen fastslog, at fradrag ikke kunne nægtes med den begrundelse, at den skattepligtige ikke havde evne eller vilje til at betale de skyldige beløb. Man må erkende, at dommen gav udtryk for, at der ikke i skattelovgivningen var hjemmel for den 15-årige praksis, som skattemyndighederne havde gennemført.

Fremskridtspartiets forslag vil imidlertid betyde, at beløb, som tidligere er fradraget i

den skattepligtige indkomst, ikke vil kunne beskattes, selv om de pågældende udgifter aldrig rent faktisk er blevet betalt. Jeg finder det i forvejen uacceptabelt, at udgifter, der aldrig kan forventes erlagt, alligevel kan fradrages, og fremskridtspartiets forslag vil skabe en udvidet adgang til at opnå en skattemæssig fordel, der ikke modsvares af en økonomisk byrde.

Regeringen kan derfor ikke gå ind for forslaget om en forældesskattelov. Derimod agter regeringen, som det også er fremgået af statsministerens åbningsredegerelse, at foreslå skattelovgivningen ændret således, at udgifter, der ikke kan forventes betalt, f.eks. på grund af debtors konkurs, heller ikke kan fradrages i den skattepligtige indkomst. Når ikke betalt gæld ikke kan fradrages, vil der normalt heller ikke opstå spørgsmål om genbeskatning, når gælden engang forældes.

Lykketoft (S):

Jeg skal meget kort på socialdemokratiets vegne sige, at jeg kan erklære mig fuldstændig enig med skatteministeren i de betragtninger, han har gjort vedrørende forældelsesproblematikken. Jeg er også enig i det initiativ, regeringen har bebudet på linje med, hvad den tidligere regering havde planlagt på lovprogrammet i efteråret, og som går ud på at gribe ind over for den ændring i praksis, som Anne Steffensen-dommen har skabt, ved at skaffe lov hjemmel til at nægte fradrag for udgifter, der ikke kan forventes betalt.

Når det er bragt på plads, bortfalder den problematik, hr. Glistrup og fremskridtspartiet med nærværende lovforslag har prøvet at løse på en højst uhensigtsmæssig måde.

Hagen Hagensen (KF):

Lovforslagets tekst er kort og enkel, men mere kort og enkel, end dagliglivets mangfoldighed er det. Forslagsstillerne har dog rørt ved et forhold, der trænger til bearbejdelse og afklaring, men nok skal ses i en større sammenhæng. Jeg kan i den forbindelse henviser til, hvad skatte- og afgiftsministeren nys har sagt, og hvor jeg vil mene, at vi under udvalgsarbejdet, når der måtte foreligge forslag fra ministeren, også må finde frem til at tage højde for, at der forekommer tilfælde i øjeblikket, hvor der kan være grund til at se på forholdene. Jeg tror imidlertid, at alle vil